

Sacramentsdag B

**Alles wat de Heer zegt
zullen wij doen en ter harte nemen. (Ex 24,7)**

Van leven naar eucharistie

Wij spreken van een wonde die bloedt... een ongelukkige die bloedig gewond is... twee jongeren die elkaars bloed mengen... mensen die bloed geven... de banden van het bloed... Wat betekent bloed dan wel, dat zulke dingen ons zo diep aanspreken? Overal en in alle tijden zagen de mensen het bloed als het symbool van het leven zelf. Daarom is zijn bloed vergieten hetzelfde als sterven; zijn bloed met het bloed van een ander vermengen is een uitdrukking om te beduiden dat men zijn leven wil meedelen aan de ander; bloed geeft men om weer tot leven te wekken.

Eerste lezing

Exodus 24,3-8

In die dagen stelde Mozes het volk in kennis van alle woorden en bepalingen van de Heer. Eenstemmig betuigde het volk: "Alle woorden die de Heer tot ons gesproken heeft zullen wij onderhouden." Daarop stelde Mozes alle woorden van de Heer op schrift. De volgende morgen bouwde hij aan de voet van de berg een altaar en stelde twaalf wijstenen op, naar de twaalf stammen van Israël. Toen gaf hij jonge Israëlieten de opdracht stieren op te dragen als brand- en slachtoffers voor de Heer. Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in schalen terwijl hij de andere helft uitgoot over het altaar. Toen nam hij het verbondsboek en las dit voor aan het volk. En zij verzekerden: "Alles wat de Heer zegt zullen wij doen en ter harte nemen." Vervolgens nam Mozes het bloed, sprenkelde dat over het volk en sprak: "Dit is het bloed van het verbond dat de Heer, op grond van al deze woorden, met u sluit."

Tweede lezing

Hebreeën 9,11-15

Broeders en zusters, nu is Christus gekomen, de hogepriester van het waarachtige heil. De tent van zijn priesterschap is groter en volmaakter dan de vorige; ze is niet gemaakt door mensenhand, dat wil zeggen, ze behoort niet tot onze geschapen wereld. Het bloed van zijn offer is zijn eigen bloed, niet dat van bokken en kalveren. Zo is Hij het

heiligdom binnengegaan, eens voor altijd en Hij heeft een eeuwige verlossing verworven. Want als het bloed van bokken en stieren en de gesprenelde as van een vaars de verontreinigden kan heiligen zodat zij wettelijk rein worden, hoeveel groter is dan de kracht van Christus' bloed! Door de eeuwige Geest heeft Hij zichzelf aan God geofferd, een smetteloos offer dat onze ziel zuivert van dode werken om de levende God te eren.

En daarom is Hij middelaar van een nieuw verbond: er heeft een sterven plaats gehad dat bevrijding brengt van de zonden die onder het eerste verbond zijn bedreven; nu kunnen zij die door God geroepen zijn het erfdeel ontvangen dat hun is toegezegd.

Evangelie

Marcus 14,12-16.22-26

Op de eerste dag van het ongedesemde brood, de dag waarop men het paaslam slacht, zeiden zijn leerlingen tot Jezus: "Waar wilt Gij dat wij voorbereidselen gaan treffen zodat Gij het paasmaal kunt houden?" Hij zond daarop twee van zijn leerlingen uit met de opdracht: "Gaaf naar de stad en daar zult ge een man tegenkomen die een kruik draagt; volgt hem en zegt aan de eigenaar van het huis waar hij binnegaat: De Meester laat vragen: Waar is de zaal voor Mij, waar Ik met mijn leerlingen het paasmaal kan houden? Hij zal u dan een grote bovenzaal laten zien met rustbedden en van al het nodige voorzien; maakt daar alles voor ons klaar." De leerlingen vertrokken, gingen de stad binnen, vonden alles zoals Hij het hun gezegd had en maakten het paasmaal gereed. Onder de maaltijd nam Jezus brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun, met de woorden: "Neemt, dit is mijn Lichaam." Daarna nam Hij de beker en na het spreken van het dankgebed reikte Hij hun die toe en zij dronken allen daaruit. En Hij sprak tot hen: "Dit is mijn Bloed van het Verbond, dat vergoten wordt voor velen. Voorwaar, Ik zeg u: Ik zal niet meer drinken van wat de wijnstok voortbrengt tot op de dag waarop Ik het, nieuw, zal drinken in het Koninkrijk van God." Nadat zij de lofzang gezongen hadden gingen zij naar de Olijfberg.

Van eucharistie naar leven

De saamhorigheid die Christus tussen de mensen wil bevorderen, brengt hen bij de kern van hun bestaan, want deze saamhorigheid is geworteld in zijn bloed en zij nodigt de mensen uit om hun banden met de anderen voortdurend uit te breiden, zelfs ten koste van hun leven. De Eucharistie die de Kerk vandaag beschouwt als het sacrament bij uitstek, het heilig sacrament, is voor de christelijke gemeenschap de levende herinnering aan Christus' totale zelfgave voor ons. De oproep die uitgaat van dit bloed dat voor ons werd vergoten is geen oproep om dit bloed te wreken, maar veeleer een oproep om te vergeven, opdat allen zouden één zijn en allen zouden leven.